

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Düledező közjogi szervezet.

Pécs, 1899. augusztus 17.

Az a hatvanhetes nagy alkotás, mely a kiegyezés rajongói szerint örök időkre szóló érvénynyel állapította meg a kettős monarchia közjogi szervezetét, minden ízében recseg-ropog; óriási rést ütöttünk rajta már magunk, mikor a hatvanhetes törvény rendelkezései szerint nyélbe nem üthető gazdasági szövetséget zugprókatori rabulisztikával megcsináltuk „egyoldalú önálló intézkedéssel”; az osztrákok meg készülnek halomra dönteni egészen, mikor a delegáció és kvótaküldöttségek megválasztását obstruálni akarják, mert ezzel absolute lehetetlenné teszik az u. n. pragmatikus közös ügyeknek a hatvanhetes törvényben szabályozott intézését s a kvóta megállapítását.

A hatvanhetes közjogi szervezet tehát csődöt mondott, bármennyire ragaszkodják is hozzá a nemzeti közakarat meghamisításából és megtevesztéséből keletkezett magyar országgyűlési többség. És ez természetes is, mert olyan közös szervezet, a melynek funkcionálása nem tisztán tőlünk függ, csak addig érvényesülhet, míg az a másik faktor is hozzájárul, de mihelyt ez megvonja a közreműködést, az egész szervezet romba dől s mással kell helyettesíteni.

A hatvanhetes kiegyezés alkotta reál-

unió azon az alap gondolaton nyugszik, hogy az államszövetség mindkét állama teljes alkotmányossággal intézi a maga ügyeit, a szövetség igényelte kölcsönös védelem eszközei tehát nagyobb veszedelem nélkül voltak közösek tehetők, mert ezekre az alkotmányos szervezet mellett mindkét állam befolyása biztosítható volt. Mihelyt azonban akármelyik államban az alkotmány bármi oknál fogva nem működhetik, közös ügyekről s ezek közös intézéséről szó sem lehet, hanem át kell térni a perszonál unióra, melyben a védelem eszközeiről intézkedhetünk a nélkül, hogy ezzel a másik félnek, aki alkotmányos befolyást ezekre nem gyakorol, prejudikálnánk.

Mihelyt azonban a hatvanhetes szervezet működésében beálltak a zavarok, rögtön kibujt a szög a zsákból s az egész világ előtt nyilvánvalóvá lett, milyen nagy hazugság volt a hatvanhetes reálunió az az indokolása, hogy azt az osztrák alkotmány tette elkerülhetlenné, mert a védelem eszközeiről az osztrák alkotmányos képviselőt hozzájárulása nélkül intézkedni többé nem lehet.

Mert ime bekövetkezik az eset, hogy az osztrák alkotmányos képviselő nem intézkedik a védelem közös eszközeiről s azért a hatalom birtokosainak mégsem jut eszükbe ezt a közösséget megszüntetni s önállóan berendezni a védelmet külön hadsereg és külön képviselő föllállításával,

hogy aztán Ausztria beavatkozásától függetlenül, de Ausztria védelmi szervezetébe sem avatkozva intézhessük a magunk dolgát.

A dolgok eme természetszerű folyamatának azonban utját állja az összbirodalmi eszmének a természet törvényeit is békóba szorítani törekvő ábrándképe s azért képtelennél-képtelenebb megoldási módokat törlik a fejüket a Lajthán innen és túl, a melyekkel a közösséget a természetes előfeltételek nélkül is föntartani lehessen mindazokban az ügyekben, ahol ez a papirosra korlátolt állami önállásunk el-leplezésére szükségesnek mutatkozik.

Az osztrák kormány az ő univerzális arkánumát, a 14-ik §-t akarja alkalmazni a delegációra és a kvótabizottságra is, mert — ugymond — az osztrák törvény szerint ezek megtartják megbízásukat addig, a míg más bizottságok nem választatnak. Hogy ez is csak olyan rabulisztika, a milyennel a hatvanhetes szervezet repedező falait drótozgatni szokták, azt talán mondanunk is fölösleges. Mert a mikor az osztrák törvény kifejezetten egy évi időtartamra rendeli választatni a delegációt, akkor minden józan törvénytudomány szerint a kapott mandátum az év leteltével önmagától megszűnik.

Elismeri ezt az osztrák kormány is, mikor a múlt évi delegátusok mandátumát a 14. §. segítségével akarja az idei évre is kiterjeszteni, mert ha állna az, hogy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Gleichenbergi giardinetto.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ide jöttem. Ide hozott a virágok betegsége. A sorvadás szép halál, virághalál, . . . de azért védekezik ellene mindenki, az a három ember mind, a ki csak itt van. Kéz-lábbal igyekeznek visszanyerni azt, a mit örökre elvesztettek, az egészséget . . . Iszszák a gyógyforrás vizét, savót, tejet, kefir, inhalálják a fenyőgözt, dörgöltetik magukat hideg vízzel, s mikor csak lehet, a szabadban tartózkodnak. És remél valamennyi, mert míg a gyomor és has bántalmainak jellegzetes kritériuma a hipochondria, addig a mellbetegségek hű kísérője a remény. Mindenfelől hallom a köhögés egész skáláját: a három napos kis macska nyöszörgésétől egészen a spanyol viador által leszúrt bika véghörgéséig terjedő hangkör minden egyes akkordja képviselve van, s ha a kora reggeli órákban egy-egy nagyobb villa előtt megállunk, úgy halljuk ki belőle a betegek köhögését, mint ha távoli tóból jövő békabrekegés volna.

De hát hagyjuk el ezeket a szivszakgató, szájalmas hangokat, ezt a sötét képet, elvégre vannak itt is vidámabb, megörökítésre méltóbb epizódok s utoljára is nem fűrdő-

levelet akarok írni, mert annak már elmúlt a saisonja, hanem a dolce far niente következtében ujbornként forrongó gondolataimat vetem papírra, s ha nem is versekben, de azért nem csekélyebb gyönyörűségemre. Most pedig induljunk egy körutra!

(A Kaltbadban.)

Leghatékonyabb eszköze a fűrdőnek mindenkinek között a hidegvíz gyógyintézet. Ebbe veti mindenki a reményességét, s reggeltől estig megszállva tartják a paciensek, kik rendszámok szerint jönnek sorra a fűrdőszolgáknál, s részesülnek abban a torturában, melyet az orvos részükre előírt. Én véletlenül az első legényhez, Rauchhoz kerültem, ki abban a szerencsében is részült már, hogy Milán ex-szerb király ő felsége göthös tagjait is dörgöltethette a hidegvizes lepedővel. Óles természetű, Herkules-erejű ember ez, s a kit egyszer »meg-abrájbolt«, az örökké vissza fog emlékezni az ő hatalmas tenyereire. Különb azonnal láthatjuk őt »kezelés« közben is, csak be kell lépünk a kabinjébe. Tehát for ewer!

Ugyanazon »vegyes« érzellemmel lépünk az ő szakavatott kezei közé a hidegvizes lepedőbe, melylyel annak idején világra léptünk alkalmával a tudós asszonyok karjai közé, s onnan a legelső fűrdőbe omlottunk. Akkor is sejtettük, és most is sejtjük a gyászos be-következendőket.

Egy pillanat, s a szegény páciens úgy

néz ki, mint a sodort cigaretta, be van kegyetlenül és mozdulhatatlanul csavarva a vizes lepedőbe, csak mint a cigaretta két végén a dohány, a feje és lába lóg ki belőle. Rauch most úgy tesz vele, mint a kemény cigarettával szoktak: addig nyomogatja dörgöli, míg meg nem puhul, azaz míg jól át nem melegszik a hidegvizes lepedő. Akkor megtágitja kissé a nyaknál és néhány sajtár vizet önt alá, hogy újra lehűtse, s ezután elülről kezdi a dörgölés mulatságát, előbb azonban, a beöntés alkalmával, a sioux indiánok csatakiállításához hasonló bömbölésben tör ki a szegény páciens, de rövid pár perc múlva már, mikor a száraz dörgölés bekövetkezik, a kimerülés miatt csak szolid nyögésekben tud kifejezést adni protestációjának. Eme szárazon való megdörgöltetés után felöltözködhünk és sétálni kell mennünk. Gyerünk tehát a sétatérre!

(A sétatérén.)

Érdekes képet mutat itt a fel-alá hullámzó publikum. Mindenkinek kezében a savós, tejes vagy vizes pohara, s vagy csak rövidesen abból iszsa, vagy, ha rossz fogai vannak, csövön szopja a csöppeket. Feltűnően nagy a hölgyek száma, valamint antisemitáink nagy gaudiumára az izraelitáké is, kik között úgy az elegáns borkereskedő, — mint a káftános lengyelvilág kellőképp képviselve van.

Tarka-barka látványt nyújt ez a tömeg, melyben az öreg hercegnőtől és az afrikai emir kisasszonytól, a magyar és osztrák mág-

az egyszer megválasztott delegátusok megtartják mandátumukat mindaddig, míg a Reichsrath új delegációt nem választ, akkor teljesen fölösleges lenne ezt a mandátumot a 14. §. alapján kibocsátott rendelettel kiterjeszteni a folyó évre.

A császári hatalomszóval kinevezett népképviselői küldöttség azonban mégis oly rettentő képtelenségnek tűnhetik föl — legalább még ez idő szerint — a magyar kormánynak, hogy más uton próbálja megkerülni a törvényt, hogy ugyanarra a végeredményre juthasson, a melyet az osztrák kolléga el akar érni a maga császárral kinevezett delegációjával.

A magyar kormánynak van már egy gyönyörű precedense: a gazdasági közösség egyoldalú önálló rendelkezéssel; mért ne lehetne ezt a fából való vaskarikát ráhuzni a pragmatikus közös ügyekre is? Hiszen ez a pragmatikus közös ügyeknél sem lenne nagyobb abszurdum, mint a milyen a gazdasági közösségnél s az osztrák-magyar monarchia már úgy látszik alkotva lenni, hogy abszurdumokkal kormányoztassék.

A magyar Kolumbus-tojás tehát a következő recept szerint készül az öszbirodalom megmentésére:

Ha a Reichsrath nem választ delegációt, akkor a magyar országgyűlésen terjeszti elő a közös kormány a külügyekre, a közös hadseregre és pénzügyekre vonatkozó költségvetéseket, javaslatokat és jelentéseket. A közös miniszterek a magyar országgyűlésen mondják el majd expozíciójukat s a magyar országgyűlés megszavazza a közös költségvetést. Ausztria részéről pedig várjuk a viszonzosságot, mint a gazdasági kiegyezésnél. Hogy ezt Ausztria mi módon biztosítja, az nem a mi dolgunk, csak fizessék a közös költségeknek rájuk eső részét.

Nos hát tessék megmondani, vajjon ez nem éppen olyan abszurdum lenne, mint a kinevezett delegációval való tárgyalás? Ez a megoldási mód először is a hatvanhetes törvénynek teljes megdöntését föl-

tételezné, mert a hatvanhetes törvény kizárja a közös ügyeknek ilyen intézési módját. Aztán, ha a magyar országgyűlés önállóan intézkedik a pragmatikus közös ügyekről és önállóan szavazza meg az ezekre vonatkozó költségvetést, Ausztria pedig szintén külön intézkedik mindezekről: akkor mit kereshet még a birodalmi szervezetben a közös kormány, amely különben is nonsens, mihelyt nálunk alkotmányosan és Ausztriában abszolút hatalommal intézik ez ügyeket, mert az alkotmányjogi képtelenség, hogy egyazon kormány alkotmányosan felelős is, meg abszolút hatalommal rendelkező is legyen.

S ha mindettől el is tekintünk, ugyan miféle jogon állapíthatná meg a magyar országgyűlés az egész osztrák-magyar birodalom véderejének költségvetését? Azt mondják erre a politikai abszurdumok akrobatái, hogy a magyar országgyűlés a közös költségeknek csak Magyarországra eső részét szavazná meg. De hát hogy ezt megszavazhassa, ahhoz okvetlenül szükséges, hogy előbb az összes közös költség meg legyen állapítva, mert olyan matematikus még nem termett a világra, aki egy még ismeretlen egésznek bizonyos hányadát számszerűleg meghatározni tudná.

Világos tehát mindezekből, hogy nemcsak a közös ügyek intézési módja van elválaszthatlan kapcsolatban a teljes alkotmányosságnak mindkét államban való akadálytalan működésével, hanem maguknak ezeknek az ügyeknek a közös volta is. Az alkotmányosság csódjá Ausztriában természetesen vonja maga után a realunió fölbomlását is. Ezt ideig-óráig föltartoztathatják még holmi kétségbeesett, képtelen kísérletekkel, de fejlődésében meg nem állíthatják, mert az állam is szerves életet él, a melyben a természet törvényeit nem lehet büntetlenül elfojtani.

Minél tovább akadályozzák ennek érvényesülését mechanikus erővel, annál elemibb erővel fogja ez a levegőbe röpíteni az oktalan mechanikusokat.

(A szerelem.)

A szerelem nemcsak a mi délibábos, alföldi pusztáinkon, de ezen az előkelő világfürdőn is leginkább a kut körül szokott megnyilatkozni. Részint azért, mert ez a fürdő központja, hol mindenkinek meg kell fordulnia, tehát a szalmaözvegy menyecskének itt nyílik a legszebb alkalmuk a feltűnés nélkül való flirtelésre, — de másrészt azért is, mert az előre látó, bölcs igazgatóság a környék legszébb leányzóit válogatta ki a kiszolgálás teljesítésére s mikor a legnagyobb roham, a rendes reggeli ivás elmúlt, akkor az erősebb nem szalmaözvegyei és reményteljes ifjai lassankint közelebb bátorkodnak a kut kerítéséhez és kezdetét veszi a csendes évelődés.

Első ismerőssel itt találkoztam. Egy ifju, ki még vágyaiban a középkorai szabályzatok által van korlátozva, otthon pedig még az atyai manus alatt áll. A kerítésen bekönyökölve kedélyesen udvarolgatott az egyik hölgynek s vetett rá laposnál-laposabb pillantásokat, mint az már ilyenkor szokás. Kérdésekre, hogy mit csinál, az mondta, hogy a kurizálásban gyakorolja magát. Helyes. Úgy pallérozódik, mivelődik a fiatalság, ha mindenféle köszörülőköz hozzáfeketik, dörgöltetik. Mennyire csiszolódott, illetve mi ragadt rá ezen érintkezésből, azt a közel jövőben ő kelme majd a parketten fogja megmutatni. Hogy ki ő és merre van hazája, azt

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 17.

Hiénák.

Az aszfalthiéna.

(Alkonyat felé a főutcán jár. Áttört szalmakalappal, fehér kesztyűben, világos-kék manzsettával.)

A hiéna: Csinos hölgyike!

Egy barátja: Az ám! Menjünk utána!

A hölgy (pirulva sietni kezd.)

A hiéna (ugy, hogy a hölgy is meghallja): Csinos a kicsike . . . igazán kedvemre való!

A barátja: Pompás! Csak a ruhája egy kicsit szecessziós . . .

A hiéna: A nyaka kissé ferde . . .

A barátja: A karja vastag . . .

A hiéna: A cipőjét végeladáson vette.

A barátja: Látszik. Olyan nagy, mint egy csónak. Mert a lába pici.

A hiéna: Meg fogom szólítani.

A barátja: És ha a férje jönni talál?

A hiéna: Azzal nem törődöm. Nagyszerű! Egy férjjel csak elbirok!

A hölgy (egyre izgatottabban siet.)

A hiéna: Ne siessen, kicsike, ugyis utolérem! Bár jönne a férje; igazán szeretném. Egy kis jelenet, egy kis összeszólalkozás, névjegycsere, párbaj.

A hölgy (találkozik a férjével): Jó estét, édes! Ugy örülök hogy találkozunk! Két fityur kísér és olyan szemtelenül viselkedik . . .

A férj: Hol vannak?

A hölgy (hátrafordul): Érdekes . . . az imént még itt voltak . . . Mintha elnyelte volna őket a föld! . . .

A párbajhiéna.

(A sétateren, vagy egyéb oly helyen, a hol sokan vannak).

A hiéna: Te Pali, ugy veszem észre, hogy az az ember fiksziroz téged.

Pali: Dehogy fiksziroz. Nézi a nyakendőmet. Bizonyára tetszik neki.

A hiéna: Nézi, de gunyosan nézi. Én nem vagyok hecmajster de ezt nem tűrném.

Pali: Ugyan kérlek! (Tovább sétálnak.)

A hiéna: Nézd, megint itt van az az ember. Ez határozottan üldöz téged.

Pali: Dehogy üldöz! Sétál . . . Nem járhat repülőgépen.

A hiéna: De milyen mogorván néz . . .

Pali: Azért, mert egyre szemmel tartod. Hagyd békén.

násoktól le a magyar és német parasztokig s a már említett kaftanos osztályig, a társadalom minden nemzetbeli és minden rétege megtalálható, mindenki meglelheti a maga társaságát.

Van itt egy amerikai miss. Leány léte maga jött át egészen egyedül az új világból, s itt sincs gardedámja. De azért a legkisebb megrovó szót sem lehet reá hallani, pedig állandóan nyolc-tíz fiatalemberből álló udvara van. Van azután sok, szebbnél szebb hölgy, pirosposztag arcú, molett, izmos stb., kiknek láttára ötven fokkal feljebb száll az ember életkedve, de hiába, mert ezek is csak a kívül piros, belül rothadt almához hasonlítanak, mint itt egyáltalán mindenki.

Fájdalom, mi magyarok vagyunk túlsúlyban. Elannyira, hogy minden állandó plakát másodsorban magyarul szól. Ezenkívül, bennünket pécsieket, még egy másik momentum is érdekel. Van ugyanis az erdőben elrejtve egy kis hotel. Csak véletlenül akadtam rá, oly igénytelen. Kicsiny, földszintes épület, de a mily jelentéktelen, ép oly jelentéktelen város nevét hordja. »Hotel zur Stadt Fünfkirchen«! Kell-e ennél több a magyaroknak? Hogy ki alapította s adta neki ezt a nevet, azt még nem tudtam kipuhatolni, s így egyelőre még nem merek mozgalmat indítani, hogy a város jegyzőkönyvi köszönetet szavazzon neki, s diszpolgárrá válaszsza.

nem merem elárulni, mert félek, hogy ha leteszi a maturát, akkor két harcias hangulatu, de komoly képű urnak az érettségi bizonyítványhoz csatolásával kérdőre fog vonni érte az újabb divat szerint.

Volt még itt egy három hónapos fiatal özvegy és egy pesti ur, kit otthon remegő szívvel várt a felesége. Ez azonban nem akadályozta őt abban, hogy a kis özvegyet itt ne mint feleségét adja ki. S valóban ugy is éltek, mint a szerelmes galambpár, míg egyszerre itt nem termett Budapestről az igazi feleség A többit az önök fantáziájára bízom.

(A színházban.)

Voltam a germán Thália itteni csarnokában is. Jutalomjáték és vendégszereplés adott rá alkalmat s engem annyiból érdekelt, hogy a vendégszereplő Nyárai Antal volt, a kolozsvári nemzeti színház komikusa, ki Mefisto-kosztümben szavalta el a különféle szindarabok címeiből szellemesen összeállított monológiát. Ezerkívül vonzott még az is, hogy az előadott német bohózat, Koszta Károly »Ihr Corporal«-ja némileg magyar vonatkozása, a mennyiben az osztrák földre került magyar huszárok csinyjeiből van összetákolva. Szolgáljanak ezek mentiségemül az osztrák muzsa pártfogásáért.

Jó előre beletelepedtem az első sorba, kezemben a Ballagi szótárral s ennek, vala-

A hiéna: Tessék, most hirtelen elfordult! (Dühösen): Én nem túrném, hogy nekem valaki így coram publico hátat fordítson:

Pali: Baj is az!

A hiéna: Felelősségre fogom vonni!

Pali: Ugyan hagyd!

A hiéna: Nem hagyom: Nézz oda... most megint idebámul. Ez egy szemtelen fickó. (Erősen a szeme közé néz. Az idegen elneveti magát). Most nevet!

Pali: Gyere, menjünk!

A hiéna (rákiált az idegenre): Mit vigyorg a barátomra!

Az idegen: Semmi köze hozzá!

A hiéna: Pali, gyorsan a névjegyedet. Add oda neki erre az inzultusra. (Pali az idegennel névjegyét cseréli.)

A hiéna (sugárzó arccal): Én leszek az egyik segéded!

Pali: Köszönöm.

*

(Egy hét múlva egy társaságban Paliról beszélnek.)

A hiéna: Pali? Az egy krakéler...

A multkor is kikötött a sétateren valakivel, a miért ránézett...

A kávéházi hiéna.

(Az ablak mellett ül. Minden jobb képes lap nála van. Ami »kézben van«, azt ő olvassa.)

A hiéna: Pincér! A »Fliegende Blätter«-t!

A pincér: Tessék.

A hiéna: Micsoda lassúság! Ugy jár, mint valami vicinális! (Olvass egy kicsit.) Pincér!

A pincér: Parancsol?

A hiéna: Csukják be ezt az ablakot.

A pincér: De...

A hiéna: Semmi de! Becsukni, egykettő! (Tovább olvas.) Pincér!

A pincér: Tessék?

A hiéna: Micsoda szék ez? Hozzon egy karosszéket! (Kicsit olvas.) Pincér!

A pincér: Kérem...

A hiéna: Még mindig nem fizettek elő a Szakálházi Hirbőgőre? Micsoda botránycávéház! Soha többé nem jövök ide. (A pincér elmegy.) Hova szalad? Telefonáljon a társaskörbe, hogy tiszteltetem Dombay urat! (Olvass.) Pincér!

A pincér: Kérem...

A hiéna: Fizetek. Egy szilvórium...

A pincér: Tiz krajcár.

A hiéna (odaad egy hatost): A többi a magáé. Soha többé nem jövök ebbe a kávé-

mint megfeszített figyelmeknek segélyével sikerült a darabból egyet-mást megértenem. A huszárkaplár a háziur önkéntes fának és Zsuzsi szakácsnéjának a kaplárja. E két okból jár a házhoz. A bonyodalom abból táplálkozik, hogy miként kuszik át az ügyes huszár a szakácsné gömbölyü kebeléről a házikisasszony hófehér nyakára s minő uton-módon nyeri meg annak szívével együtt a kezét is. Az önkéntes ur igen jámbor alak. Megtalálja az utcán a Maypool soap szappan reklámhirdetését, melyen a szappangéniusz fotográfiája is rajta van. Ideális szerelemre gyulad iránta s a megszemélyesítését keresi mindentel, de nem találja. Közben csakis Maypool soap szappant használ. Mint kezdő huszár leesik a lóról s bicegve és sirva jön haza. Az előszobában a Zsuzsi szakácsné derékon kapja, a levegőbe emeli s úgy hozza be a szinpadra. Ezt a derék némbert úgy közönségesen Inger Hellának hívják s az erdművészetén kívül megérdemli még azért is a névszerint való felemlítést, mert még fiatal és ingerlően gömbölyü alakja van. Melyhez hasonló jókat kívánok egyébiránt az új pécsi szintársulat primadonnáinak is. A darab természetesen kellőleg meg van még garnirozva magyar mondatokkal, dalokkal, táncokkal, de irodalmi értéke éppen semmi sincs.

(A »Parapluie«-n.)

Avagy: a Polgármester ur költészete. Fel-másztam a »Parapluie« nevű kilátótoronyhoz,

házba! Az ember egész vagyont itt hagyja és semmi figyelmet sem tanusítanak iránta! (Elmegy, dühösen csapva be az ajtót.)

Napirend 1899. augusztus 18-án.

Naptár: péntek, aug. 18. — Róm. kath.: Ilona. — Prot.: Ilona. — Görög-kel.: (aug. 6.) Úr színe vált. — Zsidó: Elul 12. — Nap két 5 óra 2 perckor; nyugszik 7 óra 4 perckor. — Hold két 5 óra 37 perckor délután; nyugszik 1 óra 32 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Hőszűnyedés, helyenkint csapadék várható.

— (Királyunk hatvankilenc éves.) Holnap szent Ilona császárné napján, lesz a király hatvankilenc éves. Ezt a születési évfordulót az egész országban örömmel és hálával ülik meg s az Isten házaiban ima száll a királyok királyához, hogy tartsa meg népeinek javára még sokáig a magyar királyt. Nálunk a székesegyházban lesz reggel 9 órakor az ünnepi »Te Deum«, melyet Hettyey Sámuel megyéspüspök fog pontifikálni. A misén jelen lesz a megyei és városi tisztikar élén az alispánnal és a polgármesterrel, valamint a törvényhatósági bizottság, az állami tisztviselők és a katonaság. A helyőrségi tisztikar holnap diszebedet ad a kaszinóban. Reggel hét órakor tábori mise lesz a katonaság részére a Buzatéren, melyet Magenheim József belv. plébános celebrál.

— (Bizottsági ülés.) A város építési bizottsága folyó hó 19-én (szombaton) délután 3 órakor ülést tart a városháza gazdasági tanácstermében Herbert János gazdasági tanácsos elnöklete alatt. Az ülésen a folyó ügyeket intézik el.

— (A kertészeti egyesület közgyűlése.) A pécs-baranyai kertészeti egyesület f. hó 20-án (vasárnap) délelőtt 11 órakor a városháza közgyűlési termében tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése. 2. Az igazgatóság évi jelentése. 3. Indítványok.

— (Kőművesek ünnepe.) Tegnap, Rókus napján volt a kőművesek védőszentjének ünnepe. Ez alkalmából a Szent Rókus-

mely nevét nyitott esernyőhöz hasonló alakjától nyerte. Gyönyörű út vezet fel, mely a kezdetén óriási szikláival és százados fenyőfáival a magas Tátrára emlékezteti az embert. Később sűrű erdőn át vezet a mindig felfelé kanyargó serpentin, végre félórai erős mászás után kitérünk a tisztásra, melyen a csinos kis pavillonszerű és esernyőforma torony áll. Ebből a toronyból a legremekebb kilátást élvezhetjük s különösen a nagy, csillagvizsgálószerű tubuson át a vas megyei halmoktól egészen a karinthiai hegláncokig elláthatunk. A több kilométernyi távolban levő templom tornyáról tisztán leolvashattuk, hogy negyed tíz óra van, a völgyben szántogató vén stájer arcát úgy láttuk, mintha előttünk állott volna, pedig hát szabad szemmel csak egy kis pontnak látszott. Szóval úsztunk a természet szépsége által nyújtott gyönyörűségben. Oly hely ez itt, hova minden vendég szívesen mászik fel s ha már volt fent, míg itt van mindig visszakivánczol, mert itt elleledi az ember a földi nyomorúságot, köhögést, lázat, mindent, legkivált a magyar ember, mert hisz e helyről gyönyörködhetik ezen a stájerföldön is az imádott haza egy parányi részének látásán: a vas megyei Szent-Istvánfalva templomának csillogó bádognézetén!

Hogy milyen remek hely ez, arról a természet szépségei iránt fogékonysággal nem bíró látogató a vendégekönvekből győződhet meg. Az a sok ezer ember, ki itt megfordult, mind elragadtatással nyilatkozott e helyről s ma már

egylet tagjai misén vettek részt, tegnap este pedig a város három helyén, a Glunda-féle korcsmában, a Tetteye-utca 6. szám alatti közművesegyleti helyiségben és a szigeti országúton a Cirják-féle vendéglőben voltak táncmulatságok. Mindenütt példás rendben folyt le a mulatság, melynek egészen családias jellegét kölcsönöztött, hogy úgy az öregek, mint a fiatalok családjaikkal vettek részt rajta.

— (Részvétirat E. Kovács Gyula özvegyéhez.) A Petőfi sirjánál hirtelen halállal kimult E. Kovács Gyulának, a legnagyobb magyar tragikus színésznek özvegyéhez, Pécsváros Tanácsa a következő részvétiratot küldte el a mai postával:

»Nagyságos Asszonyom! Felejthetetlen emléktől boldogult férjében a hazai színművészet méltán ünnepelt nagyságát s a magyar irodalom egyik kiváló tagját vesztette el. A vesztesség nagyságát mi is átérezzük s igaz részvétellel óhajtuk, hogy adjon a jó Ég Nagyságodnak és mélyen tisztelt családja minden egyes tagjának a megrendítő csapás lehető elviselésére erőt és a hazafias szívek általános kegyeletéből merítsenek égető fájdalomkra gyógyirt! Mély tisztelettel maradtunk Pécssett, 1899. augusztus 8-án: Majorossy Imre s. k. polgármester; Tróber Aladár dr. s. k. főjegyző.«

— (Lövöldöző leány.) Lapunknak f. hó elsején megjelent számában közöltük olvasóinkkal, hogy Horváth Borbála cselédleány, kinek szerelmi viszonya volt egy Varga János nevű tisztiszolgával, mult hó 31-én rálőtt kedvesére, aztán maga ellen fordította a revolvert, melynek golyója a bal mellén sebezte meg a leányt. Horváth Borbálát akkor a kórházba szállították a honnan ma bocsájtották el gyógyultan, illetve felgyógyulásáról értesítve a rendőrséget felkísértették a vizsgálóbíróhoz, hol Kerese Miklós vizsgálóbíró nyomban megkezdte a leány kihallgatását. Horváth Borbála itt is csak azt vallotta, mit mi már annak idején megirtunk, t. i. hogy féltékenységből lőtt kedvesére, s

egész könyvtárt tesznek ki a vendégekönvek. Találomra felütöttem az 1886. évi s abban egy ismerős olvashatatlan kalligrafikus aláírás vont a magára figyelmemet. Ámulva, bámulva tapasztaltam, hogy ott egy egész kis pécs-baranyai társaság van bejegyezve és pedig versben!! A bejegyzést Pécs város akkori főjegyzője, — a falu pennája, — most már polgármestere, — a falu esze, — teljesítette, így hát terhére kell tudnunk a szerzőséget is. Ugy látszik, hogy a gyönyörű kilátás hozta ki az ő közgyűlési, tanácsai, bizottsági jegyzőkönyvek és határozatok fogalmazásához szokott stílusát is a sodrából s Pegazus paripára ültette. Ez a Pegazus nem valami arabs vagy angol telivér ugyan, de jófajta mecklenburg-pinzgaui. Különben álljon itt a vers:

»Pécsnek városából a falu pennája

És a Nagy Gadóknak legnagyobb Jóska

Itt volt Hübnerének szép Ilonájával

És Vaskapun díszlő Járay Vilmával.

Gleichenberg, 28/8. 1886.

Majorossy s. k.

Most már csak azt várom s arra vagyok kíváncsi, hogy mikor fogja a Polgármester ur összegyűjtött költeményeit »barátai unszolására« kötetben kiadni.

Györkő Kálmán.

nem is igyekszik tagadni, hogy szándéka volt Varga Jánost agyonlőni. A vizsgálóbíró tekintettel arra, hogy Horváth Borbálának nincs állandó tartózkodási helye, s hogy bűncselekménye, a szándékos emberölés kísérlete, hivatalból üldözendő cselekmény, a cselédleányt letartóztatta.

— **(Óra a kocsin.)** Steinbacher Márton pécsváradi lakos a pécsváradi vásár alkalmával Hird község és a Csokoládé csárda közötti országúton egy, egyfedelű nickel órát talált láncsal, mely be van horpadva és üvege eltörve, miből valószínű, hogy az órán kocsi gázolt át. Az órát igazolt tulajdonosa a pécsi járás főszolgabírói hivatalánál átveheti.

— **(Eltűnt leány.)** Huzsvár János pellérdi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy cselédje Huzsvár Zsuzsanna — a gazda egy távoli rokona — tegnap előtt este eltávozott hazuról s azóta nem tért vissza. Miután a leány — kinek szülei egy falubeli legénynyel való házasságába nem akartak beleegyezni — már többször öngyilkosságot emlegetett, nem lehetetlen, hogy talán valahol végrehajtotta végzetes szándékát. A megindított nyomozás eddig még nem vezetett eredményre.

— **(Az apáca-utca kutyái.)** Az apáca-utcában kutyakedvelő nép lakhatik. A kutyakedvelést azonban úgy üzik, hogy nagy komondorokat tartanak, melyek a többet csatangolnak az utcán, mint vannak bent az udvarokban. És azután megtörténik, hogy ezek a dögök meg-megugatják, a ki az utcában végigmegy, hangos üvöltéssel felvervén az egész utcát. Néha az is megesik, hogy ott hagyják a foguk nyomát egy-egy szoknyán vagy nadrágon s még jó, ha azon is beljebb nem hatol a harapásuk. Ma délelőtt féltíz óra tájban egy ilyen komondor már nem elégedett meg ennyivel, hanem neki ugrott egy arra haladó falusi asszonynak és az arcába harapott. A kik látták az esetet, azt tanácsolták az asszonynak, hogy menjen a rendőrségre és jelentse be a dolgot, de az asszony e helyett haza ment falujába s bizonyára ott hon a körorvos segélyét veszi igénybe. Éppen ezért hozzuk mi nyilvánosságra a dolgot s ajánljuk a rendőrség figyelmébe az apáca-utca ebtartó gazdáit, a kutyákat pedig a gypmester pártfogásába.

— **(Ismét az Engelék bora.)** A budapesti rendőrség, meg a pécsi Engel borkereskedő cég tegnap Budapesten jó napot csinált sok száz embernek, a kit délelőtt a József-körúton vitt át az útja. A VIII. kerületi rendőrkapitányság ugyanis megtudta nemrégiben, hogy a József-körút 30—32. számú bérházának pincéjében nagyobb mennyiségű Engel borgyárából kikerült bor van, a melyet a cég egy ügynöke helyezett ott el. A hatóságok elrendelték a hamisított bor elpusztítását. Tegnap délelőtt 11 órakor meg is jelent Csengery rendőrtisztviselő egy detektívvel és két munkással hozzáfogott a hatalmas nagy hordók kiöntéséhez. A hordóra hosszú csövet alkalmaztak, mely egy utcai kanálisba vezetett s elkezdtek a szivattyúzást. A dolog egy ideig csak ment volna rendben, a mikor dél felé egy téglával megrakott szekér baktatott el a kanális mellett. A kocsi egyszerre nagyon izgatott lett.

— Te — mondta a bakon ülő társához — Óriási borszagot érzek! Ebből a kanálisból jön!

Leszállt s odament a csatornához. Felémelte a csövet a szájához és mohó vágygyal szűrölte a bort.

— Ejnye be jó, — mondotta — de mi-féle számár önti a borát a kanálisba?

A bor híge futótüzként terjedt el a környéken. A szomszédos épületekben levő ház munkásai abba hagyták munkájukat és odasiettek a borforráshoz. Hatalmas kortyokat ittak ismételtén és igen jókedvűek lettek. Meghallották azonban a dolgot a közeli egyfogatu bérkocsi állomás kocsisai is és ki-ki egy-egy lóitató vedret felkapva, sietett borért. A kőmivesek és kocsisok egyformán jogot formáltak a borra és iszonyu lármát csaptak. A nagy zajra óriási népcsovélet támadt és az emberek egymás kezéből kikapva a gumicsövet, itták a kanálisnak szánt bort. Csakhamar azt is megtudták, hogy az Engel-bor és néhány torok elkiáltotta:

— Éljen Engel!

A hatóság emberei pedig egyszerre észrevették odalenn a pincében, hogy a csövet hatalmasan ráncigálják felülről. Felküldték tehát a detektívét az utcára, hogy nézze meg, mi történik odafenn. Ez aztán visszatért azzal a hírrel, hogy ott fenn a bort az emberek vederszámra viszik el és isszák. A közelben posztoló rendőrért küldtek és így a kerületi kapitányságra kellett segítségért telefonálni. A segítségre jött rendőrök aztán széjjel oszlatták a tömeget és állandóan őrizték a cső végét és a kanális. Érdemes a megjegyzésre, hogy olyan nagy tolokodás és harc volt a hamisított borért, hogy a körúton a villamos vasut negyedóránig nem tudott közlekedni. Ennek a történetnek a morálját pedig nem nehéz kitalálni: ajándéklónak a fogát, potya bornak a szőlőhegyét ne keresd. Sok embernek akkor is izlik, ha alkohol helyett vitriol van benne.

— **(Nagy meleg.)** Az idei nyár szokatlanul forró volt, de mi ez azokhoz a meleg esztendőkhöz képest, melyekről a történelem lapjai tanuskodnak. Az 588-ik év oly meleg volt, hogy a rózsák még decemberben is nyilottak. 995-ben a nap sugarai meggyújtották a mezőkön az élő fákat, az 1000-ik évben pedig oly természetellenes forróság uralkodott, hogy az emberek a világ végét várták. Újabb időben az 1793., 1800. és 1811. évek voltak nagyon forrók. 1793. júniusban még hűvös volt, júliusban azonban a hőmérő egyszerre 34 fokra szökött föl.

— **(Anyakönyvi iratok bélyegilletéke.)** A belügyminiszter helyett *Jakabffy* államtitkár körrendeletet bocsátott ki az anyakönyvi kivonatok és bizonyítványok bélyegilletéke tárgyában. A belügyminiszter helyettese egyik rendeletében a válóperekhez szükséges okmányokról szól. A rendeletben gyermektelenségnek, vagy a gyermekek számának igazolásáról szóló bizonyítványok tárgyában a pénzügyminiszterrel egyetértve kijelenti, hogy e bizonyítványok abban az esetben, ha a főváros, Fiume városa és a törvényhatósági joggal felruházott városok hatóságai által állítatnak ki, akkor egy forintos bélyegilleték alá esnek. A kis- és nagyközségek előjáróságai, valamint a rendezett tanácsú városok polgármesterei által kiállított ilyenmű bizonyítványok ötven krajcáros bélyeggel látandók el. Egy másik körrendeletben a belügyminiszterium kijelenti, hogy a törvénynek megfelelően elismert jellegű betegsegélyező pénztárak, illetőleg azok tagjai részére hivatalos használat végett kiadandó születési és házassági anyakönyvi kivonatok díj- és bélyegmentesek.

— **(Drágább lesz az ecet.)** A hazai ecetgyárosok nagy érdeklődés mellett tartották meg országos értekezletüket Budapesten. A kiegyezéssel kapcsolatban a fogyasztási adók újlag rendezettek. Az 1899. évi XX. t. c. ugyanis akként rendelkezik, hogy az a szesz, mely ecetgyártási célokra szükséges, f. évi szeptember 1-től a szesztermelési kiszabásba beszámítódik s ennek következtében a szesz ára emelkedik. Minthogy az ecetgyártáshoz szeszt kell használni, az ecetgyárosok is kénytelenek az ecet árakat emelni. Az értekezlet kimondotta, hogy szeptember

1-től kezdve az ecet árát hektoliterenkint 1 frt 50 krral fel emeli. Kérni fogják továbbá a kormánytól, hogy a hazai ecetipar megmentése és megvédése érdekében tiltsa el az ecet-savnak fogyasztási célokra való felhasználását. Végül elhatározták, hogy az ecet-üzlet kereskedelmi szabályait kidolgozzák.

— **(Sikkasztó körjegyző.)** A rimaszombati rendőrség táviratilag értesítette a pécsi rendőrséget, hogy ifjabb *Lamer* Samuel rimaszombati körjegyző nagyobb összeget sikkasztott és megszökött. Az elsikkasztott összeg nagyságát még nem tudták megállapítani. A megszökött sikkasztó alacsony, szikár természetű, haja vereses, ritka, szakállal ki van borotválva. Szökésekor fekete kabátot, szürke nadrágot, barna köpönyvet és zöldesszínű vadászkalapot viselt. Különös ismertető jele, hogy kisse tótos kiejtéssel beszél.

— **(Csapdába került gyermek.)** Vörös József István, pellérdi lakos udvarán igen sok volt a patkány, miért is a gazda csapdát állított fel. Ma reggel kint játszadozott az udvaron a gazdának három éves kis fia, ki futkározás közben véletlenül a csapda drótjára lépett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a vasfogu patkányfogó odacsukta a kis gyermek lábát. A fiucska sérülése oly súlyos, hogy ápolás végett a pécsi kórházba kellett szállítani, ahonnan azonban talán már egy hét múlva eleresztik, mert — szerencse a szerencsétlenségben — csonttörést a gyermek nem szenvedett. A gondatlan szülők ellen megtették a feljelentést.

— **(Paprika a piacon.)** Hogy a pécsi piacon paprikát árulnak, az ellen — természetesen — nincs és nem is lehet senkinek kifogása, mert hiszen fránya egy piac volna az, ha paprikát sem árulnának ott, ha mindjárt olyikban egy gulibára való téglaport van is. De hogy ezt a paprikát csak úgy, minden zsák és takaró-lepel nélkül rakások-ban árulják, az ellen van kifogásunk, mert bizony a tegnapi hetipiacon is megesett, hogy a lengedezett lanyha zefir belefújt a paprika rakásba, mi által ugyancsak tele lett szemé-szája a vevőknek paprikával. Hát ez ellen kellene már tenni valamit, mert így bizony majd csak maszk-ban mehetnek háziasszonyaink paprikát vásárolni!

— **(Akinék nincs babája.)** Furcsa egy érzés lehet az, ha valamelyik szerelmes szívű legénynek »babája« nincs. Legalább eme érzés furcsaságára enged következtetni Lang József pécsi legény esete, ki tegnap egyik szigetikülvárosi kocsmában mulatott, aztán berugott. Borközi állapotában erőt vett rajta a keserűség, s kivéve bicskáját a saját nyakát kezdte vele nyiszálni. Persze észrevették és lefegyverezték a legényt, a ki úgy bele talált vágni a nyakába, hogy a kórházba kellett kísérni. Innen azonban már az éj folyamán elbocsájtották, mert hála az életlen bicskának, csak a bőrt vágta meg. Mikor valatára fogták, hogy miért akart Ábrahám kebelére menekülni, mély elkeseredéssel nyögte a legény:

— Nincs babám, se szeretőm!

Ugy látszik a mai világban már ez is baj!

— **(Tűsek.)** Málomban leégett a napokban *Ditrich* György, ottani lakos pajtája. A leégett épület nem volt biztosítva. Belvárdon is tűz volt a napokban s ott is egy pajta

égett le, mely Boros Mihály tulajdonát képezte. Itt a kár 200 forintot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. Őzdon egy szalmakazal gyulladt ki a Berta Mihály rétjén, mely negyven forint értéket képviselt. Bellyén Vékán József szalmakazla gyulladt ki. Ezt a tüzet vétkes gondatlanság okozta, a mennyiben Vörös József, drámafoki illetőségű arató, pipával járt a szalmakazal körül s ott égő szikrát ejtvén el attól, támadt a tűz. Nagytótfalun két kis gyerek játéka folytán támadt nagy asztagtűz, mely Simon Benő és nyolc társának gabonáját tette tönkre. Végül Sepsén Jakab József, ottani lakos földjén volt asztagtűz, mely azonban hogy mitől keletkezett, nem tudják.

— **(Öngyilkosjelölt favágó.)** Ma délelőtt az üszöghi erdőben néhány arra járó egyfán lógva találta Kocsis Imre favágót. A kötelet azonnal levágták, miután a favágó a jelekből ítélve csak néhány perccel megtalálása előtt kerithette a hurkot nyakára, sikerült őt a rögtön foganatba vett élesztgetési kísérletekkel ájulásából felébreszteni, úgy hogy most már minden veszélyen túl van. Hogy mi vitte az öngyilkosság gondolatára, arról nem akar felvilágosítást adni.

— **(Vakmerő lókötők.)** Ujbányán — mint értesülünk — a napokban két eddig ismeretlen ember nem csekély vakmerőséggel kötött el egy lovat. Akként történt a dolog, hogy Karacsin József ottani lakos udvarába éjnek idején két ismeretlen egyén behatolt. Bementek az istállóba, ahol a kocsist alva

találták, ki azonban a zajra felébredt. Ekkor a tettesek egyike revolvert vett elő és agyonlövessel fenyegette a kocsist, ha szólni mer, ki erre természetesen hallgatni volt kénytelen. Ezalatt a másik elköttötte az istállóban levő lovat, melylyel aztán kereket oldott, míg a revolveres lókötő szintén megugrott. A háznál a kocsison kívül nem volt senki sem odahaza s így az sincs kizárva, hogy az egész rablóhistoria csak kieszt mese, kivéve azt, hogy a lovat tényleg elköttették, miben különben nagy része lehet a panaszkodó kocsis legénynek is. Hogy mi igaz a dologból, azt a megindított nyomozás és vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Kocsitorlódás.)** Persze, hogy ez nálunk történt. Hiszen a kinek fogalma van a mi utcáinkról, — a melyek némelyike oly keskeny, hogy a szemközti szomszédok akár az ablakon keresztül foghatnak egymással kezet — az nem fog ezen csodálkozni. Ma délelőtt történt a Kisfaludy-utcán, hogy egy a póstára igyekező teherszállító kocsi, egy a Nepomuk-utca felől jövő bérkocsi és egy a Percel-utca felől jövő szikvizes-kocsi összetalálkozott a Kisfaludy-utcában. Persze járta a cifra »mi atyánk« mind a három kocsis szájából, aztán próbáltak egymásnak valahogy kitérni, a minek az lett a vége, hogy a bérkocsinak az első kerekét és a kocsi rugóját széttörték. Ettől eltekintve, jó időre járhatlanná tették a Kisfaludy-utcát, mert a sok kölcsönös kitéréssel még a gyalogjárót is elfoglalták. Hasonló torlódások elkerülése miatt

tán lehetséges lenne kivonni a kocsiforgalomból ezt a szűk utcát, mely különben sem hosszú s úgy a Percel-utcáról, mint a Nepomuk-utcáról igen könnyen megközelíthető?

— **(Véres kasza.)** Petőc pusztán történt a napokban, hogy Dunai József mezei munkás kaszálás közben nem vette észre, hogy mellette egy Rózsa Julianna nevű marokverő leány áll s kaszával körbe vágván, a leányt bal lábán oly erővel vágta meg a borotvaéles kaszával, hogy Rózsa Julisnak a csontig ért a kasza éle. A leány sérülése — dacára annak, hogy a vágás nagyon mély — nem veszélyes. Hogy véletlenül történt-e a baleset, vagy pedig szándékosan, azt a Dunai József ellen megindított vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Betörés.)** Gyűdön Kelemen Dávid, ottani lakos házat, míg ő kint a mezőn munkáján volt, eddig ismeretlen tettesek kiásták s elvittek onnan egy csomó ágyneműt és ruhákat. A káros mikor este hazatért, a lakást kifosztva találta s bejelentette az esetet a hatóságnál. Eddig azonban még akadtak a tettesek nyomára.

— **(Az igazi Don Juan.)** A Don Juan legendáról eddig azt hitték, hogy spanyol eredetű; most a Revue d' Europe azt bizonyítja, hogy ez a monda Corsicából származik. E szerint Don Juan mikor már beleunt és belefáradt a közönséges szerelmekbe, atyjának a törvénytelen leányába szeretett bele. A leány viszonzta is szerelmét, de mikor megtudta, hogy Don Juan neki fél-testvére, megszökött tőle. Don Juannak a törvényes büntetés elől menekülnie kellett Corsicából.

cselekedeteiket, de azt nem tudtam, hogy te *egy* is tudnál szeretni? Így van ez Erich?

— Signe, te kérdezed ezt tőlem, te?! Hát nem sejtetted, hogy te drágább vagy nekem, mint bármi más a földön?

— Sohasem mondtad!

— Szólhattam-e? Szabad volt szólnom? Hiszen te nem vagy nyomorék embernek való. Megérdemelnéd, hogy a jók közül is a legjobb férjet kapjad, míg én, én nem tudok evezni, hajót kormányozni, sem vagyont, hirnevet szerezni, mint akármelyike a falu lakóinak.

— Hajót kormányozni? — nevetett élesen a fiatal leány — hát azt hiszed, hogy ez teszi az embert? Hiszen hajót kormányozni mindenki tud, még én is. Az ember lelke a fő, nem a nyers erő. A jó szív, erős jellem, érzékeny lélek többet ér, mint a világ bármily kincse. Légy nyugodt, Erich. Te többet tudsz, mint a falu akármelyik lakója, nagyobb vagy valamennyinél, nagyobb Henriknél is.

»Még Henriknél is!« Erich megdöbbsent erre a szóra. Mire ragadtatá magát Signe, mit követett el ő. Hiszen ez megszégyesítő a hűségnek Henrikkel szemben. Erich egy pillanat alatt elfelejtette a maga érzelmeit, megelégedett saját szenvedéséről, csupán azon volt, hogy jóvá tegye az elkövetett hibát.

— Signe, tehát nem szereted Henriket?

Keserű, bánatos mosoly játszadozott a leány ajka körül.

— Én »igent« mondtam. Ő megkért engem és megnyert, amiként mindent megnyer, a mi után vágyódik. Ki tudna neki ellentállani?

Erich maga elé s lágy vonású lányos arcát feltűnő sápadtság borította el.

A leányka kezében kettészakadt most a fonál, mi arra készítette, hogy feltekintsen, miközben megpillantotta az ablak előtt álldogáló fiatalembert.

— Te vagy itt Erich? Miért nem jössz be?

— Nem akartalak megzavarni. Oly szépen énekeltél.

— Hogyne. Igazad van. Remek hangom van, melyet érdemes meghallgatni, különösen neked, kinek bizonyára van ennél jobb dolga is.

— Miért ne volna érdemes? — mondta Erich, miközben betért a szobába és helyet foglalt a leánynyal szemben. Hangodnak olyan sajtós csengése van — folytatta — hogy mindenkit meghatna. Mikor úgy a rokka mellett énekelve láttalak, szinte elképzeltem, hogy te Ingeborg vagy, ki a távozó Fritjow után küldi búcsúját.

— Ugyan ne tréfálj Erich — mondta a leányka elpirulva. Én közönséges hajós leány vagyok, míg Ingeborg király leány volt. Nem vagyok olyan elbizakodott, hogy velem hasonlítsam össze magamat.

— Nem a születéstől függ. Az alkotó természet a lélek és test szépségét nem csupán koronás főeknek osztja. Voltak már durva lelkű királyok is s viszont voltak alacsony származású, de lánglelkű, istenáldotta költők, kik lantjuk pengetésével országokat hódítottak. De miért nem folytatod a fonást? Ne hagyd magad zavarni. Vedd úgy, mintha nem lennék itt.

— Már nagyon sötét van, nem látom a fonalat. Mesélj nekem inkább valamit, vagy olvass fel új könyveidből, hiszen tudod, mennyire szeretem hallgatni.

Ezt a leányt Anfrinonak hívták s a spanyol Don Juan prototypusának, Miguel Manaranak az anyját hasonlóképen így hívták. A név e hasonlósága ösztönözte a Revue d' Europe munkatársát arra, hogy tovább kutasson Corsicában. Itt Coggia jegyzőnek a levéltárában Miguel Manara atyjáról és anyjáról egész sereg följegyzést talált. Ezekből kitűnik, hogy Miguel Manara szülei a hirhedt Cinarchesi-családból származtak, amely család az egész sziget nyugalmát fölzávarta, míg csak a XVI. század végén a genuai kormány ki nem űzte őket. A család egyik tagja Spanyolországba ment, ahol egy Manara nevű nőt vett feleségül. Ennek a nevét a maga neve mellé fölvette s ezért hívták az utódait Manaranak. Ezeknek egyike nőül vette Corsicában Anfrino Girolamot s ebből a házasságból született Miguel Manara, az igazi Don Juan, 1626-ban Sevillában. Don Juan tehát spanyol születésű volt ugyan, de corsicai eredetű. Ezt különben egy másik okmány is bizonyítja, amelyet akkor irtak, a mikor Don Juant szentté akarták avatni. Ezt az okmányt több más fontos okirattal együtt Don Juan egy földije, Napoleon Bonaparte vitte a vatikánból Párisba, ahol most a nemzeti könyvtárban őrzik.

— (Halálozás.) Iwinger Károly cs. és kir. vezérőrnagy, az 54. gyalogdandár parancsnoka, Eperjesen meghalt. Az elhunyt tábornok huzamosabb időn át tartózkodott Pécsen először mint az 52. gyalogezred kapitánya, majd mint az 44-ik gyalogezred parancsnoka és rokonszenves modora közkedveltségűvé tették a pécsi társadalomban. Holttestét rokonai kivánságára Zágrábba szállítják.

— (Gyanus csizmák.) Gyűdön vagy öt polgárnál vadonatúj csizmákra akadtak a napokban a csendőrök. Mindegyik polgár egy olyan embert nevezett meg a csizmák eladó-

jául, a ki sohasem volt csizmadia s így a csizmákat valahonnan meg nem engedett utonmódon kerítette. Az illető ellen most folyik a nyomozás, hogy kiderítsék, kit károsított meg a csizmák eltulajdonításával.

— (Uj városháza papiroson.) Ma délután 3 órára Majorossy Imre polgármester hivatalos helyiségébe értekezletre hívta össze a törvényhatósági bizottsági tagokat, hogy az új városháza építési programját megbeszéljék. Az értekezletre oly szép számmal jöttek össze a bizottsági tagok, hogy a közgyűlési teremben kellett az ülést megtartani. S ez ülés izgatott és puszkaporos hangulatu volt, akárcsak egy városi közgyűlés. Maletter Rezső indította meg a harcot legelőször az új városháza ellen s rámutatván a mai súlyos viszonyokra, az egész ügyet a napirendről levétetni indítványozta. Felszólalása arra irányult, hogy a kereskedelem és ipar pang s ma a városnak nem új kiadás, hanem jövedelem kell. Majorossy Imre polgármester érzékeny személyeskedésre magyarázta a felszólalást és hivatkozott a közgyűlésre, mely bizottságot is küldött ki az építési program megállapítására. S ha már három házat megvett a városháza körül a város építési célokra, azok ne heverjenek hiába. Horváth Antal szintén a napirendről való levétel mellett szólalt fel. Majorossy Imre polgármester e felszólalásra is izgatottan válaszolt, de Leöwy Lipót dr. indítványára az izgalom mégis annyira lecsendesült, hogy Rauch János főmérnök jelentést tehetett az új városháza építési tervének mai állapotáról. A közgyűlés elvben az építést annak idején kimondván, elhatározta, hogy a terv elkészítését Alpár Ignác műépítészre bizza és egy bizottságot küldött ki, mely a terv alapvonalait előírja. E bizottság egy szűkebb körű bizottságra bizza a dolgot, ezt azonban két esetben sem sike-

rült összehívni s így a főmérnök maga készítette el a tervezetet a következőkben:

Az új városháza építési telke 2431 métert tesz ki. A király-utcán a városház északnyugati sarkát és a lyceumi templom északnyugati sarkát összekötő vonal lesz ez oldalon a határfal. A Széchenyi-téren a mai fal meghosszabbításával a szomszéd Löwy-palota északnyugati sarkáig lesz a határvonal. A Percel-utcában a Löwy-palotával párhuzamosan menő s ettől nyolc méter távolságra eső határvonal lesz. Végül a keleti oldalon egy hét méter széles új utca nyitandó határvonallal. Összesen 150 helyiség lesz az új épületben. Lesz a Széchenyi-téren főbejárat és a Percel-utcán kocsibejárat. A földszinten mind a négy oldalon boltok lesznek. Az épület háromemeletes lesz. A közgyűlési terem a Széchenyi-térre nézve, a második és harmadik emelet egybevonásával, 130 ülőhelylyel és karzattal fog birni. A polgármesteri, jegyzői, kiadói, pénztárosi és számvevői hivatalok az első emelet Széchenyi-téri és király-utcai részén lennének; a rendőrség a Percel-utcai részen. A többi hivatal a 2-ik és 3-ik emeleten. Központi légfűtés, szellőztetés és villany- vagy légszeszvilágítás szükséges. Az épület palával fedetnek s összes költsége négyszázezer forint lenne.

E jelentés után Maletter Rezső utalt arra, hogy ezt nem a kiküldött bizottság, de egy szakértő dolgozta ki. Tehát ki kell adni a bizottságnak. Horváth István mérnök ezt azzal toldja meg, hogy a terv tanulmányozás végett kiadandó a bizottságnak. Az ülés hangulata itt ismét szenvedélyessé vált s végre Majorossy Imre polgármester is hozzá járult a felszólalásokhoz s azt indítványozta, hogy egy új bizottságot küldjön ki az értekezlet. A bizottságba Herbert János gazd. tanácsos elnöklete alatt kiküldettek Rauch János főmérnök, Hor-

Erich elpirult. Eszébe jutott, hogy hányszor hallgatta őt meg esténként a leányka, mennyit mesélt neki abból, amit nappal tanult s Signe mindenkor annyi áhítattal halgatta, míg Erich boldog volt, hogy amellet lehet, kit ő oly nagyon szeret. De aztán hazajött Henrik és vége volt a boldogságnak, mert Henrik vitte el a győzelmi babért. A szerencsétlen nyomorék Erich azonban nem zúgolódott, érzékeny lelki világa előtt természetesnek tetszett, hogy az egészséges, erős térfi, kinek meg van adva a mód, hogy nagygyá, hőssé lehessen, győzelmet aratott ő felette, kinek lány lelkénél és mélyen szerető szívénel nincs egyebe. Nem szólt senkinek, titkolta bánatát s csak csendes éjszakákon ágya párnáit öntözte sűrű könyzáporával, mely jóttevő harmat volt szenvedő szívére.

Most is, amint szemben ült a fiatal leánynyal, ki neki talán legdrágább volt az egész világon, lesütötte a szemeit s nem mert Signere tekinteni, nehogy szemei elárulják azt, mit lelke mélyén rejtve tart.

A fiatal leány látva, hogy Erichtől hiába vár választ, folytatta a társalgást:

— Azt hiszem Erich, te is tudnál verset írni, ha akarnál!

— Én? Szó sincs róla. Azzal a kegygyel nem mindenkit áld meg a Mindenható. Én volnék a legboldogabb ember, ha költő lehetnék, ha csengő rimekbe szedhetném azt a vihart, mely keblemben dúl. Ha elnézem a tengert, midőn háborog, a maga borzalmas fenségében, vagy ha a nap sugarai csendesen folyó hullámaiban törnek meg, vagy ha téged énekelni hallak Signe, úgy mint az

imént, akkor azt hiszem, hogy keblem szétszakad az érzelmek viharától, sirni és kacagni szeretnék egyszerre, de agyam tompa, nyelvem béna annak kifejezésére, amit mondani akarnék. Beismerem, érezni tudok, szenvedni annyi lelki fájdalmat, amennyit talán a legerősebb ember sem bírna el, de költő nem vagyok. Csak azokat nevezhetjük költőknek, kik érzelmeiknek kifejezést tudnak adni.

— Honnan veszed ezeket a szép szavakat — kérdezte csodálattal a leányka.

— Részben a könyveimből olvastam őket, részben a szívemből fakadtak.

— A szivedből? És mondd csak, tényleg oly különösen érzed magad, ha engem énekelni hallasz?

— Igen. Kimondhatlan gyönyör fog el s egyben leirhatlan fájdalom gyötri szívemet — felelte Erich szorongva. Érezte, hogy erősnek kell lennie, mert különben elárulná azt, mit élte végéig rejtve akart tartani.

Signe egy ugrással felkelt székéről s Erich háta mögé állt, úgy hogy érezte a fiatal leány forró leheletét, ki enyelegve kérdezte:

— Miért nem mondtad Erich előbb, hogy neked is van szived?

A fiatal ember megrémülve fordult hátra székében s tekintete találkozott a fiatal leány piruló arca, sajátságos szürke szemeivel, melyek szeretetteljesen mosolyogtak reá.

— Mit akarsz ezzel mondani? . . . dadogta végre.

— Neked oly szived van, mint a többi közönséges embernek? — kérdezte csodálkozva a leány. Én azt hittem eddig, hogy te minden embert szeretsz, azzal a nagy, magasztos szeretettel, melylyel a papok végzik irgalmas

váth István mérnök, Lakits József, Maletter Rezső, Horváth Antal, Jánosi Engel József, Schlauch Imre, Kammerer Ferenc, Köröstyös József, Löwy Lipót dr., Cirer Elek dr., Kovácsy Kálmán kir. főmérnök és Deutsch Kornél főszámvevő. Ezzel az ülés négy órakor véget ért.

— **(Megugrott tifuszbeteg.)** Egy tifuzos beteget kellett volna ma délután hatósági orvosi rendeletre a városi közkórházba beszállítani. Mire azonban Száger János hatósági dezinfektor kiment a lakására, a beteg — megugrott, elutazván vonaton Baja városába. Most mit tehet mást a tisztviselő hivatal, majd értesíti Baja város orvosi hivatalát, hogy a megugrott beteget vegye kellő ápolás alá.

— **(Ópiumos dajka.)** Adler Samu vasuti mérnök felesége nyolchónapos kis gyermeke mellé a biharmegyei Székelyhidről hozatott dajkát Szoboszlai Zsuzsa személyében. A dajka azonban éjjelenként mákból készült ópiumot itatott a kis gyermekkel, hogy ne zavarja éjjeli nyugalmát. A dolog ma kitudódott s a dajkát közegészség elleni kihágás miatt feljelentették a rendőrségnél, hol Ludwig Ferenc dr. megvizsgálta a mákonyt s azt az egészségre kártekonynak találta. A bűnös dajka felett majd a bíróság ítél.

— **(Eltűnt kis gyerek.)** Raab Andor, harmadfél éves kis fiú, szülei lakásáról ma délután eltűnt. Eltűnését bejelentették a rendőrségnek, de a fiút lapunk zártáig még nem találták meg. Az eltűnt fiucska hajadon fővel volt, kék-fehércsikos ruhát és kis bőrkötényt viselt.

— **(Elemelt bőrönd.)** Kőszegről egy uriember érkezett ma rokonai látogatására. A vasutnál bőröndjét egy teljesen ismeretlen embernek adta át, a helyett, hogy hordárral vitette volna haza s a bőrönddel az ismeretlen eltűnt. A kár mintegy nyolcvan forint. A rendőrség keresi a bőrönd elsikkasztóját.

— **(Fásítás.)** Annak idején felszólaltunk, hogy a most kikövezett siklósi országúton kivágott fák helyét ne hagyják üresen; fásítsák be ezt a legjártabb közutunkat, hogy ne álljon kopáran. Most, hogy az ut munkálatai elkészültek, a polgármester, mint a fásítási bizottság elnöke, elrendelte a befásítást s már ma a mérnöki hivatal által kijelölt távolságban meg is kezdték az ut két oldalán a fáültetést.

— **(Tarthatatlan állapotok.)** Tarthatatlan állapot az, a mi holmi lámpa és csengő nélküli esti biciklisták miatt előáll a város legnépesebb utcáin. Tegnap este is a Mária-utcán két ilyen biciklista veszélyeztette a járókelők biztonságát. Hát végre is ezen már segíthetne a rendőrség; annál is inkább mert a mint tudjuk, van szabályrendelet is, mely előírja mindenekelőtt a biciklisták megbüntetését, ha azok lámpa és csengő nélkül bicikliznek a városban s azonkívül elrendeli a kerékpárok megszámozását is. — De hát ez a szabályrendelet valahol a levéltárban penészesedik már; hogy hol, azt maga a főkapitány sem tudja, mert különben azt hisszük, nagyobb gondot fordítana a betartására és elrendelné a végrehajtását. Igaz, hogy ez munkát adna és utánjárásba kerülne. És nálunk a munka, meg a fáradság: az nehéz valami; mindenki elkerüli, ha csak teheti!

— **(A szivóséletű teknősbéka.)** Egy londoni öreg kisasszony teknős békát tartott a házában, mely a kutyával hadilábon élt. A kutya egy napon össze-vissza harapdálta a teknősbékát és úgy megsebesítette, hogy gazdája lemondott arról, hogy a kedves állat valaha felgyógyuljon. Egy orvosnövendék magára vállalta az állat kivégzését, mely célból a tek-

nősbékát kloroformba mártott rongyba göngyölve egy ládába zárta. Másnap a kutyát holtan találták meg a láda mellett, a melyből a kutya a teknősbékát ki akarta venni, miközben a láda hasadékain kiömlő mérges gázok megölték. A mikor a teknősbékát kivették a ládából, meglepetve látták, hogy még él, sőt állapota javult. A teknősbéka kiheverte sebeit és teljesen meggyógyult, helyette pedig a kloroform halálos ellenségét a házörző kutyát ölte meg.

— **(20 krért egy tanyai gazdaság.)** A Gazdasági Egyesületek Országos szövetsége ez idén rendezi első mezőgazdasági kiállítását Szegeden. E kiállítással kapcsolatban egy tárgysorsjáték is rendeztetik, melynek huzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartatik meg. Az első főnyeremény 50.000 korona érték, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyereményt főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szintén beválthatók készpénzre.

Kötelességünknek tartjuk olvasóink szíves figyelmét e sorsjátékokra felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekeznek, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, lévén ára csak 20 krajcár. Mint értesülünk e sorsjáték iránt szokatlan az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek örvendenek.

Közgazdaság.

□ **Föllépett járvány.** Megyénk baranyavári járásában Lőcs község sertésállományában föllépett a sertésorbánc. Ennek folytán a jelzett község kiviteli zárlat alá helyeztetett.

□ **Munkások biztosító szövetkezete.** A földművelésügyi miniszter megbízásából a Dunántúlon ez időszereint előmunkálatok folynak a munkások élet és baleset biztosítására szolgáló szövetkezet létesítésére. A szövetkezetet, a melyet azután több helyütt is tognak létesíteni, a kölcsönösség alapján szervezik és tagjai heti igen csekély befizetések mellett tekintet nélkül az életkorra, a baleset által előidézett munkaképtelenség esetén rendszeres segélyt, halálesetén a hátramaradt családtagok egyelőre megállapított biztosítási összeget kapnának.

TÁVIRATOK.

— **Dreyfus a haditörvényszék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A rennesi haditörvényszék előtt Roget ma folytatta vallomását, melynek végén Demange védő félórán át ostromolta keresztkérdésekkel, a melyek Roget-t láthatólag megzavarták.

Dreyfus kijelenti, hogy Roget tisztán feltevésekre szorítkozott, vallomásában egyetlen argumentum sincsen.

Roget ezután visszavonulva leült s az összes tábornokok kezét fogtak vele.

Bertulus vizsgálóbíró kihallgatása következtében ezután, ki elmondja, hogy Pays Margit bevallotta neki, miszerint a Blanche és Esperanza aláírású táviratokat ő és Walsin-Esterházy irták. Bertulus Piquardot is kihallgatta s ekkor izente általa Gonse tábornok Piquardnak, hogy jövője teendő vallomásától függ. A nyomozás kezünkbe juttatta Walsinnak Rotschild titkárához intézett levelét — így szólott Gonse izenete — melyben írja, hogy hadgyakorlatokra megy; Pays Margit lakásán pedig iratokat

találtunk, a melyekből kitűnik, hogy Walsinnak bűntársai vannak a hirszerző irodában.

Bertulus ezután így folytatja vallomását:

— Ekkor eljött hozzám Henry, kinek megmutatván az iratokat, roppantul izgatott lett. Oly zavarba jött, hogy megsajnáltam. Nyakamba borult s könnyezve könyörgött, hogy mentsem meg a hadsereg becsületét.

Majd rátér a tanu Roget inszinuációjára, hogy nem Henry, hanem ő borult volna Henry nyakába sirva. Bertulus ezt a föltevést is ostobaságnak mondja. Majd Henry bűnösségét bizonyítja.

Mikor Bertulus vallomása végeztével lelépni készült az emelvényről, előrohant Henry s intett, hogy maradjon.

Henry: Férjem július 18-án azt mondta nekem, hogy Bertulus barátságosan fogadta, meg is csókolta, mire azt feleltem: biztos vagy ez emberről? Nem gondolod, hogy csókja Judás-csók volt. Most látom, hogy Judás. (Nagy mozgás.)

Bertulus: (kiáltva) Madame, én nem vagyok az és nem beszélek Henry nevében. Azt mondtam, a mi megtörtént. Minden szavamat föntartom, ahogy mondtam. (Nagy mozgás.)

Ezután Piquart kihallgatása következett.

— **Labori helyettese.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban egy rennesi magántávirat szerint hire jár, hogy Dreyfus megkérte Mornard ügyvédet, hogy Laborit felgyógyulásáig helyettesítse.

— **Lapvélemények a rennesi tárgyalásról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nacionalista lapok jelentőséget tulajdonítanak a haditörvényszék ama határozatának, hogy a tárgyalást nem szakítják félbe. Ugyanezek a lapok nagy fontosságot tulajdonítanak Roget tábornok vallomásának is.

— **A bolygó szocialista.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Schwarz Miksa joghallgató, kit szocialista szereplése miatt a fővárosból kitiltottak, Kolozsvárra érkezett. A rendőrség onnan is el akarta toloncolni, de a belügyminiszter táviratilag eltiltotta ezt,

— **Labori állapota.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Labori állapota kissé rosszabbra fordult. A tegnapi konstatalt láz még folyton tart, de a beteg mégis tudott aludni. Állapota aggodalomra nem ad okot.

— **Gulrin és társai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban Druemond és Lasies újra tárgyaltak Waldeck-Rousseau miniszterelnökkel Guerin ügyében. Minthogy azonban Guerin követelése elfogadhatatlanok voltak, a tárgyalás eredménytelenül végződött. A helyzet tehát változatlan. Nyolc nyomdász, aki Guerinrel volt, éjfél tájban elhagyta a házat. Mindannyijukat kihallgatják és szabadon bocsátják, ha kimutatják, hogy a házban munkájuk volt. Hir szerint a rendőrség ma megkísérli, hogy behatoljon a házba.

— **Mercier és egy ujságíró.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bourdon* ujságíró, ki *Mercier* tábornokot gyilkosnak nevezte, esküdszék elé akarták állítani. *Mercier* azonban az államügyész-séghez intézett beadványában kijelentette, hogy a *Labori* ellen intézett undok merényletre való tekintettel és a felháborított közvélemény lecsöndesítése végett nem kívánja *Bourdon* pörbefogását.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi aug. hó 14-én s a köv. napokon elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben-hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Pülb Antal*.

- V. 2127. Somogy megye Árvaszéke — ifj. László János gond. — hh.
III. 2069. Néh. Herner Gáspár hagy. — hh.
2167. » Schaller Adám hagy. — hh.
2195. Kéménden elhalt Kerner Adámné hagy. — mv.
2222. Néh. Ferencz János hagy. — rend.
2228. Legár Jánosné — özv. Kuhl Tamásné zárlat. — fo.

Előadó: *Tóttóssy Béla*.

- V. 1807. Abafi József — Domnics Antónia házass. felb. — hh.
1809. Stratter Ida — Goldschmied (Dávid) Dénes házass. felb. — hh.
1853. Kovács János — Német Erzse házass. felb. — hh.
1854. Krecsmarik Pál — Eringer Mátyás s n. házass. érvényt. — hh.
2213. Strausz Salamon és fia — Schlesinger Vilmos hagy. — fo.

- III. 2197. Szalai Markó — Petrovics Pávó s t. váltó. — mv.
2229. Primecz József s t. — Molnár Juli váltó. — mv.
Előadó: *Zsabokrszky Ferenc*.
III. 1970. Dr. Obetkó Károly — Kovács Éva végr. — hh.
2034. Szabadhegy község — Molnár István végr. — hh.
2038. Dr. Troll Ferenc — özv. Stein Dánielné végr. — hh.
2046. Tóbi Éva — Ember József végr. — rend.
2051. Daróczy Zsigmond — Szeniczey Géza letét. — fo.
2068. Kir. kincstár — Kresz Ferenc végr. — rmv.
2168. Koszter János — Dr. Tarnai Károly végr. — hh.
2174. Hrg. Odescalchy Gyula hagy. csódtöm. önk. ár. — rmv.
2176. Csöme Anna — Csöme Dávid s t. végr. — hh.
2183. Begováncz Pál — Hiasics Vince » — ms.
2199. özv. Zankos Vincéné — Ferencz József s n. végr. — mv.
2203. Gadó József — Gadó Mari végr. — hh.
2207. Pálfi György s n. — Horváth György végr. — hh.

Büntető ügyek.

Előadó: *Nábráczky Lajos*.

- V. 2580. Tisztl Henrik suly. t. sért. — hh.
2583. ör. Lukács József s t. suly. t. sért. — hh.
III. 2590. Halász György hat. ell. kih. — hh.
2591. Kristóf (czigány) József suly. t. sért. — m. s.
2592. Bálint István » — m. s

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 2166. Mezga Rókus m. okir. ham. — fo.
2167. Kunits Ferencz s t. lopás. — hh.
2196. Ferencz István s t. halált ok. suly. t. sért. — rmv.
III. 2830. Tóth Sándor s t. lopás. — hh.
2878. Weisz Lipótné hat. ell. kih. — rend.
2884. Ifj. Tatai Mihály közcs. ell. kih. — rmv.
2399. Bruckner Hugó szem. szab. megsért. — rend.
2400. Bódók Péter lopás. — rend.
2401. Kis János s t. id. ing. rong. — rend.

Elintezésre kintűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi augusztus hó 21. s köv. napjaira

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Pülb Antal*.

- III. 2231. Bedenik Anna — Tomasics József s n. tjug. törl.
2233. Kis-Rada község urbéri okirat. hitelesit.

2257. Bienenstok Lipót és fia cég — Skribanek Géza végr.
2268. Néhai Dr. Dulánszky Nándor püsp. hagy.
2274. Lemle Etelka — Pitz Henrik végr.
2278. Keller Ignác s t. — özv. Hein Mihályné zárlat.
2285. Néhai Topál Pál hagy.

Előadó: *Tóttóssy Béla*.

- V. 1731. Lukacsovics Mió — Dr. Raics Lázár panasz.
2044. Theisz György — özv. Theisz Jánosné szolgalmi törl.
2148. Bondi A. I. — Bondi Károly 3000 frt.
1654. Szabó János — Csepregi Kati házass. felb.
1669. Lohner Mária — Hölczl Ferdinánd »
1692. Heinek Erzsébet — Böhm Tóbiás »
1765. Székelyhidi Éva — Dávid Illés »
1789. Szabó H. József — Petrás Terézia »
III. 2120. Janusics János s t. — Janusics György s t. örök.
2255. Bors Györgyné — Dér János s t. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc*.

- III. 2245. Abaffy Gyula — Gáll András végr.
2247. Tóke Ferencné — Tamás Ferenc s n. végr.
2250. Pirnitzer József és fiai — özv. Tóth Ignácné végr.
2256. Szabó János — Szabó József s t. végr.
2261. Mozs Mihályné — özv. Varga Józsefné végr.
2262. Dobrin Rikárd — Dauscha Ottó végr.
2269. Dani István — Abaffy Gyula »
2282. Cseh Erzsébet — Oszwald József »
2284. Mágocs vidéki takptár — Papp Ferenc végr.

Büntető ügyek.

Előadó: *Nábráczky Lajos*.

- V. 2616. Dr. Raics Lázár ügyvédi vétség.
2623. Dani János k. t. sért.
2624. Löwenstein Sándor becs. sért.
2638. Bernhard Tamásné szánd. emb. ölés.
2648. Adorján Mihály »
III. 2646. Bellér György suly. t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István*.

- V. 2206. Ifj. Török Ferencz gond. okoz. emb. ölés.
2255. Udri Péter lopás.
2274. Papes Péter s t. mag. okir. ham.
III. 2413. Magda István s t. tul. ell. kih.
2429. Toldi János s t. sikk. stb.
2456. Mártz András lopás.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SHAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény: 50,000 korona érték

és több, kisebb-nagyobb nyeremény,

összesen 1006 nyeremény 100,000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20% levonással azonnal készpénzben beváltja

Budapesten: a „Hermes“ Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utcza 8.,
vagy **Szegeden:** a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénztintézetek a nyerő kívánságára készek az 50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonló, tükü szegedi mintaszerűen berendezett tanyai gazdasággal is becserélni.

Huzás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órakor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytöszdékben és egyéb elárusító helyeken.

Viszontelárusítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,
Budapest, IX., Üllői-ut 25., Köztelek.